

Sygn. akt I C 311/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Włodarczyk

Protokolant: Ewa Lenartowicz

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2016 roku w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. w G.

przeciwko pozwanemu A. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt I C 311/16

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. w G. w pozwie z dnia 11.04.2016r wniósł o zasądzenie od pozwanego A. T. kwoty 87.005,82 CHF z odsetkami naliczonymi od kwoty 82.881,16CHF w wysokości 10,98% w stosunku rocznym wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany w dniu 23.09.2005r zawarł umowę kredytu, na podstawie której powód udzielił mu kredytu w kwocie 242.880 zł indeksowanego kursem CHF. W dniu 22.07.2008r zwiększono kwotę kredytu o 15.000 zł. Pozwany nie wywiązywał się z warunków umowy kredytu wobec czego powód wypowiedział umowę oświadczeniem z dnia 5.10.2015r. Pozwany nie zwrócił powodowi kapitału kredytu oraz odsetek umownych i karnych, wraz z opłatami i prowizją.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, przyznając, że zawarł z powodem umowę kredytu, że umowa ta została wypowiedziana, oraz, że saldo zadłużenia jest takie jak to wskazano w pozwie. Pozwany jednak zakwestionował walutę, w której określono żądanie pozwu, bowiem miał spłacać zadłużenie w PLN.

1. Ustalenia faktyczne.

Wszystkie okoliczności faktyczne w tej sprawie były niesporne.

Niesporne było więc, że na datę 5.04.2016r pozwany był zadłużony u powoda na kwotę 87.005,82CHF, na którą składały się : kapitał – 82.881,16 CHF, odsetki umowne – 529,07 CHF, odsetki karne – 3.518,61 CHF, opłaty i prowizje – 76,98 CHF. Zadłużenie to wynika z umowy kredytu zawartej w dniu 23.09.2005r. Zgodnie z tą umową powód udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 242.880 zł indeksowanego kursem CHF. W dniu wypłaty kredytu saldo wyrażono w walucie do której indeksowany jest kredyt. Spłata kredytu miała nastąpić w 360 równych miesięcznych ratach na zasadach określonych w § 10 umowy. (§ 1). W § 7 postanowiono, że wypłata kredytu nastąpi w złotych polskich, przy czym wysokość wypłaconej kwoty zostanie ustalono na podstawie indeksacji do waluty CHF. W §

10 postanowiono, że spłata kredytu nastąpi w ratach w złotych polskich. Natomiast samo rozliczenie wpłat miało następować poprzez odniesienie do waluty, do której kredyt indeksowano. W wypadku wypowiedzenia kredytu nie zawarto odrębnych postanowień co do waluty spłaty zobowiązania (§ 18). W dniu 22.07.2008r zawarto aneks do umowy podwyższając kredyt o 15.000 zł. W dniu 5.10.2015r – doręczone pozwanemu w dniu 9.10.2015r, bank złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku –k. 5, umowa kredytu –k. 7-12, aneks do umowy kredytu- k. 13-14, wypowiedzenie umowy –k. 15-16)

2. Ocena dowodów.

Jak już wyżej wskazywano, wszystkie okoliczności faktyczne w tej sprawie były niesporne i zostały przez strony przyznane. Przyznanie to nie budzi wątpliwości, ponieważ w istocie te okoliczności faktyczne zostały udowodnione dokumentami w postaci wyciągu z ksiąg banku –k. 5, umowy kredytu –k. 7-12, aneksu do umowy kredytu- k. 13-14, wypowiedzenia umowy –k. 15-16.

3. Ocena prawna.

Przedmiotem sporu w tej sprawie było tylko to, czy powód określił właściwą walutę żądania. Wątpliwości sądu w tym zakresie sprawiły, że nie wydano nakazu zapłaty. Powód na zarządzenie zobowiązujące go do uzasadnienia przyczyny wskazania żądania w walucie CHF powołał się na § 1 umowy kredytu, zgodnie z którym saldo należności miało być wyrażone w CHF, oraz na przepis art. 69 ust 2 pkt 4a ustawy prawo bankowe.

Sąd nie podzielił stanowiska powoda, że żądanie może być określone w CHF. Niewątpliwie umowa kredytu w § 1 wskazywała, że saldo kredytu w dniu wypłaty będzie określone w CHF, przy czym miało być przeliczone na PLN i w tej walucie kredyt wypłacono. CHF był walutą służącą jedynie do indeksacji, czyli właśnie do wyrażenia salda kredytu, a także ustalania wysokości rat kredytu. Nie zmienia to faktu, że kredyt wypłacono w walucie polskiej i co najważniejsze w umowie ustalono, że w tej walucie (PLN), kredyt będzie spłacany . W § 10 ust 2 zapisano wprost, że kredyt będzie spłacany w ratach w złotych polskich. Ponieważ w § 18 nie wskazano innej waluty spłaty kredytu, to należy przyjąć, że także po wypowiedzeniu umowy waluta zapłaty zobowiązania nie uległa zmianie, a więc był ją PLN.

Powoływane przez powoda prawo bankowe z 29.08.1997r w art. 69 ust 2 pkt 4a jedynie wskazuje jakie regulacje powinna zawierać umowa kredytu w wypadku kredytu indeksowanego lub denominowanego. W art. 69 ust 3 zaś zastrzeżono kredytobiorcy możliwość wyboru spłaty kredytu w walucie, do której jest indeksowany.

Zgodnie z art. 354 § 1 kc dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią. Treścią zobowiązania – w tym wypadku umowy kredytu, jest także oznaczenie sposobu spłaty zobowiązania w czasie trwania i po jego wypowiedzeniu. W umowie kredytu ustalono jednoznacznie, że spłata zobowiązania nastąpi w walucie polskiej. W wypadku art. 358 kc, prawo wyboru waluty przysługuje wyłącznie dłużnikowi, zarówno w sytuacji, gdy dłużnik spełnia świadczenie w terminie, jak i w sytuacji gdy pozostaje w zwykłym opóźnieniu lub zwłoce. W wypadku zwłoki dłużnika wierzycielowi służy natomiast prawo wyboru kursu, po jakim będzie przeliczana wartość waluty obcej w wypadku wyboru przez dłużnika waluty krajowej albo w wypadku , gdy umowa stron przyzna mu uprawnienie do wyboru waluty- por. wyrok SA w Katowicach z dnia 3.03.2014r, IACa 1142/13.

W niniejszej sprawie umowa stron określiła jednoznacznie walutę spłaty kredytu (PLN), ustawa prawo bankowe zaś przyznała pozwanemu możliwość wyboru waluty CHF do której był indeksowany kredyt, ale pozwany tej waluty nie wybrał.

Z powyższych względów oddalono powództwo, ponieważ powód określił nieprawidłowo walutę, w której wyraził żądanie.

Orzeciono na podstawie § 10 ust 2 i § 18 ust 6 umowy kredytu z dnia 23.09.2005r i art. 354 § 1 kc.